

At' se mi do-sta-ne tvé - ho sli-to-vá-ní, Ho-spo-di-ne, a - bych byl živ.

[Ž 119 (118), 77a]

R.

V původní verzi se odpověď vkládá po 2 verších.

Ž 119 (118)

1. Bloudil jsem před svým po - ko - ře - ním, * nyní však dbám na tvůj vý - rok. **R.**
2. ¶ Jsi dobrotivý a proka - zu - ješ do - bro - di - ní, * nauč mě svým pří - ka - zům. **R.**
3. Dobře mi, že jsem byl po - ko - řen, * abych se nau - čil tvým pří - ka - zům. **R.**
4. Lepší je pro mě zá - kon tvých úst * ¶ než tisíce ve zla - tě a stří - bře. **R.**
5. ¶ Víím, Hospodine, že spravedlivá jsou tvá roz - hod - nu - tí, * že jsi mě pokořil po - dle prá - va. **R.**
6. At' je mi útěchou tvé mi - lo - sr - den - ství, * jak jsi slíbil své - mu slu - žeb - ní - ku. **R.**